

דאמר לא סבירא ליה בההיא דאובלין דר' עקיבא - אמרן לענין טומאה עושה כיוצא בה, ועכשיו אתה בא לידי רביעי, שרץ כלי, כלי אוכל, ואוכל משקה, ומשקה אוכל, ואי אפשר להעמידו מפני כמה תשובות, ומיהו, לר' מאיר דאמר בהדיא טומאת משקין לטמא אחרים לאו דאורייתא - לא משכחת לה רביעי אלא מדרבנן.

ואנן אהכי נסמוך - משום דלא אשכחן תנא, נימא דר' עקיבא לית ליה קל וחומר. דק ואשכח - בהדיא, דאמר ר' עקיבא רביעי ולא חמישי.

הכלי מצרף מה שבתוכו - עריבה ארוכה ובה אוכלי קודש מכאן ואוכלי קודש מכאן, ואין נוגעין זה בזה, ונגע טמא באובלין שבראש אחד ובכלי לא נגע, ואוכל אין מטמא כלי אפילו מדרבנן, ואפילו הכי האובלין שבשני ראשיה טמאים - שהכלי מצרפן.

מעדותו - על ידי עדותו.

הוסיף ר' עקיבא - בעדות.

לבונה וגחלים - אף על גב דלאו אובלין נינהו - חיבת הקודש מכשרתן ומשוויא להו אוכל, בפרק כל שעה (לה, א).

פסל את כולן - אלמא: מצרף כלי מה שבתוכו, דאי משום דנגעי אהדדי, נהי דגחלת שנגע בה מטמא את חברתה, אבל חברתה תו לא מטמא - דאם כן הוה ליה ששי ושביעי עד מאה, ומאותו עדות נשנית משנה זו דהכלי מצרף, וקתני בהדיא: רביעי בקודש פסול, אלמא: דר' עקיבא חמישי לית ליה, שלישי בתרומה - אין, רביעי - לא, אלמא לית ליה לר' עקיבא קל וחומר דר' יוסי, בלשון אחר שמעתי, יורד לעמקי תהום, ואי אפשר להעמידו.

אלמא קסבר צירוף דרבנן - מילתא באנפי נפשה היא, מדאמר ר' יוחנן מעדותו של ר' עקיבא נשנית - אלמא קסבר ר' יוחנן צירוף דכלי לקודש דקתני גבי מעלות - לאו דאורייתא הוא אלא מדרבנן, מעדותו של ר' עקיבא דמדרבנן הוא, דגחלים ולבונה לאו בני קבולי טומאה נינהו אלא מדרבנן, ואף על גב דאמר מר: והבשר לרבות עצים ולבונה - אמרינן בכל שעה (שם /לה/) - דמעלה מדרבנן היא.

ופליגא - דר' יוחנן אדר' חנין.

כף אחת - בקטורת כתיב, דקודש הוא.

תנן התם - בעדיות: ועל המחט העיד עם שאר עדיות, שאם נמצאת בבשר קודש שהסכין שנגע בה, והידיים של כהן שנגעו בה - טהורין, והבשר טמא, ולקמיה מפרש האי מחט מאי טומאה הוה ביה.

זכינו -